

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Cestiunea dunăreană în colorit unguresc.

Jurnalistica ungurească de un timp încoace s'a ocupat foarte puțin cu cestiunea Dunărei. Singur ziarul „Pester Lloyd”, și mai varsă necazul când asupra României, când asupra Europei întregi. Diarele scrise unguresc tăceau tăcerea peștelui. Ba mai mult. În zilele trecute „Egyetértés”, ziarul cel mai răspândit și mai popular unguresc, susținea că România este în drept, când se apără cu atâta demnitate, și dacă Europa i va face nedreptate, vom avea cu o dovadă mai mult despre aplicarea aksiomei principelui Bismark: „forța primează dreptul” — „Macht geth vor Recht”.

Preste noapte însă s'au schimbat vederile politicilor dela Egyetértés. Ca specimen al vederilor politicilor unguri reproducem articolul ziarului „Egyetértés” dela 6/18 Faur a. c. Nr. 48:

Eatăl;

Staturile mărunt.

De un timp încoace mania de a fi mari a ocupat micile stătuțe din orientul Europei. Se maimutează unul pe altul și maimutesc pe Europa. Mai întâiu — și câștigă atributele esterne ale puterii și independenței, apoi se gerează ca și când ar avea această putere în faptă. Principele Serbiei abia se încoronează, și începe a visa; și scrie despre ce? — despre tronul vechilor împărați sârbi. Asemenea devine rege și principele României, și crede că va produce mare consternațiune la toate puterile europene, dechiarând, că concludelor ce se vor aduce în conferența din Londra fără conlucurarea României, densusul nu le va recunoască puterea obligătoare.

Acum începe ale urma și Bulgaria. Și trimite și ea cu multă fanfaronadă reprezentant la Londra și i dă mandatul, ca el să reprezente acolo interesele țerei.

Căci înțelepții de domni bulgari nu cred despre sine, nici mai mult nici mai puțin, decât că ei sînt tot atât de puternici ca și Englitera, Francia sau Austro Ungaria. Și ei au principe. Ce e drept în unele e supus Porței otomane, și în realitate e vasalul Rusiei, cu toate acestea însă densusul este principe independent. Și ei au adunare reprezentativă care deliberează și decide asupra afacerilor țerei. Onorații deputați bulgari se și folosesc de libertatea de a vorbi în o măsură mai mare ca reprezentanții parlamentelor celor mai cu vață. Precum am văzut de curând densusii se știu ține egali cu

principele și pe aci pe aci era să-l ia cu ocaua cea mică.

Ce e drept se află între ei și de aceia, cari după cum cetisem mai dăunădi într'o foaie cu vață din Germania — în oarele libere curăță păpușii condeputaților săi. Însă și aceasta în cele din urmă e semn de democrație, și nu deroagă nimic demnității parlamentului, nici i stirbează drepturile lui. Și acest parlament are pretensiunea, ca cuvântul lui cel puțin să pondereze cât acela al parlamentului englez.

Învățând din exemplul României, declară, că el nu va recunoască pentru sine obligătoare conclusele ce se vor aduce în conferența din Londra, și că nu le va esecuta îndată ce ele ar fi contra intereselor sale.

În adevăr trebuie să cunoaștem după elemente, persoană de persoană, aceasta adunare, care se numesce pe sine parlamentul Bulgariei, ca să putem pricepe îngâmfarea și fudulia, ce cuprinde aceasta declarațiune în sine.

Trebuie să ne închipuim pre acești oameni simpli, dară de omenie, în mare măsură necioplți, sirguitori, însă fără experiență, oameni cari cunosc vieța practică, însă cari nu ved preste granița țerei lor, asemenea deputați bulgari trebuie să ne închipuim, ca să le putem aprășia procedura cu esactitate. Marile puteri au purces foarte înțelepțesce cu reprezentantul acestei provincioare pretensive, când după prezentarea densusului în Londra i-au declarat că; Domnule nu scim de unde ești. Pe reprezentanții Serbiei și României i au primit la desbateri ca *public ascultător*, fără vot. Reprezentantului Bulgariei însă i eau spus verde că dacă are ceva de dis, se poștească a se adresa reprezentantului Turciei și prin el se spună ce are de spus, dacă acesta va fi așa de bun să le fie oratorul lor. Contra acesteia în dar s'a bușumflat întreagă Bulgaria. Cestiunea Dunărei se va deslega și fără de a întreba sau asculta pe Bulgaria și cele cinci puteri mari vor afla mijloace, ca Bulgaria să le respecteze.

Sub tot decursul conferenței din Londra cea mai corectă purtare a avut Serbia și ce e drept Serbia are și vața cea mai mare. Barbații de stat sârbi au recunoscut cu desevășire mai cu seamă în timpul din urmă cât de multe au a mulțami densusii împregiurării că Austro-Ungaria este în vecinătatea lor. Densusii au abșis de ura cea vechie și în locul ei caută pretenia vecinilor. Atâtea interese leagă pre Sârbi de noi, încât nu ne mirăm cum de au ajuns ei acum la acea-

stă convingere, ci ne mirăm cum de nu au venit la ea mai de mult. Numai Austro Ungaria poate fi spriginitorul lor, numai prin ea și pot realisa ei planurile. Însă și Austro-Ungaria are lipsă de ei. Multe serviții pot face dar și fac ei Austro-Ungariei, pot conta așa dară la contra serviții. Și urmarea acesteia este că Serbia va câștiga la conferență mai mult ca alte state, pre când ea la început avea mai puține șanse de câștig. Congresul din Berlin a tractat odinioară pe Serbia de tot mașter.

Încă chiar nici în comisia dunăreană nu i-a dat loc. Acum însă reprezentantul Serbiei este în ședință dela care absentează chiar și acela, care a fost reprezentat în comisia dunăreană.

Drepturile României și ale Bulgariei se vor stirbi prin conferența actuală, aceasta e sigur, încât cercul de putere al comisiei dunărene internaționale se va estinde în detrimentul lor. Din contra sperăm mult că drepturile Serbiei vor mai cresce, căci se vorbesce, că în numita comisie va fi reprezentată și ea, deși dreptul de putere al acestei comisii nu se estinde și asupra țermurilor serbesci.

Astfel în starea actuală a lucrurilor cestiunea navigațiunii pe Dunărea din jos se va deslega foarte favorabil pentru Austro-Ungaria. Mai este însă de învins o greutate, pre care o va face Russia cu drepturile ei asupra brațului Chilieii. Însă cu puțină bunăvoință și desteritate și aceasta se poate învinge. Numai de-am avea odată siguranța, că în diplomația noastră va fi bunăvoința și desteritatea, ce se recere la aceasta.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Februarie.

Sâmbătă, casa deputaților Ungariei s'a incurcat într'o desbater lungă, agitată și cu toate aceste ostenitoare. Cetitorii nostri știu că comisiunea de instrucțiune a terminat desbateră proiectului de lege privitor la scoalele medie și de procurie că a terminat, a mâncat și beut la un banchet. Acum Sâmbătă proiectul fu prezentat în casa deputaților.

Este o grabă foarte mare pentru guvern, ca să vadă proiectul de lege. De aceea, după cum se vede și din discuțiunea de Sâmbătă, pe lângă aceea că comisiunea n'a desbătut proiectul ce i s'a împărțit, ci unul litografat și care a cerulat numai pe la membrii, — nu se așteaptă nici prezentarea votului separat al minorității, și se încungiură și secțiunile. Casa a votat punerea proiectului la ordinea zilei, fără a trece prin toate formele regulamentului ca-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 13).

Margareta adresă fără voie lui Cristiano o privire dureroasă, ca și când ar dice:

— Vești, eu nu sînt nici odată cea mai puternică!

— Să dau brațul contesei Margareta, dice Cristiano, cătră imperioasa mătușe; ea schioapă în adevăr...

— Nu, nu, este numai un capriț! Să vești, că ea n'are să mai schioape, cât va vedea că aceasta este ceva foarte disgrățios. Margareta dă brațul dlui Stangstadius, și mergeți inaintea noastră, să vedem, care din dvoastră schioapă mai tare.

— Eu schiop? esclamă savantul.

Eu schiop numai, când nu bag de seamă. Când voesc merg de dece ori mai bine, decât pedestrașii cei mai buni.

O! eu doresc să mă vești la munte, când e

vorba de a arăta călăuzilor leneși că tot este cu puțință ce voesci!

Vorbind așa, dl Stangstadius începu a merge iute, dând însă partiei strimbe a trupului său o mișcare de jos în sus așa de violentă, încât beata Margareta, trasă-impinsă, abea putea atinge parchetul.

— Dă-mi și mie brațul, dice contesa Elfrida cătră Cristiano; nu doară că a'și ave trebuință de a fi condusă sau spriginită, ci pentru că voesc să conversez.

Unchiul Dtale își va fi spus că eu voesc să'mi mărit nepoata după baronul de Waldemora?

— Da, doamnă, el mi-a spus-o... tocmai în astă-seară.

— În astă-seară? El a sosit dară.

Eu nu'l sciam aici!

— El n'a găsit loc în castel, și a tras la Stollborg.

— Cum, în vizunia strigoilor?

Ei bine, are să fie în societate bună; dar nu vine la bal?

— Sperez că nu! respunse Cristiano nesocotit.

— Sperezi că nu?

— Din pricina podagrei, ce recere odihnă.

— A! serios, el suferă de podagră?

Trebuie că e foarte supărat, sprintenul și acti-

vul om! El n'a suferit nici când de podagră, și nici n'a creșut să suferă vre-odată!

— Tocmai în zilele aceste, a avut un acces. El m'a trimis în locul său aici, recomandându-mi a'ți presenta omagiale sale, și a primi ordinele Dtale spre a-i le transmite, cât se va scula!

— A, foarte bine. Dta ai să-i spui dară dorința mea. Este o afacere, de care nu fac nici un secret. Eu am observat, că, dacă faci un proiect în fața lunei, el este jumătate implinit. Așa dară, eu voesc să'mi mărit nepoata după baron.

Dta imi vei dice că el nu este tinăr: cuvânt mai mult să mă grabesc a amăgi o duzină de moștenitori nesuferibili, care-i fac curtea inzadar. Stăi iată tocmai trec doi moștenitori: unul este contele de Nora, un om bun nevătămător; celălalt este baronul Lindewald, un om cu spirit foarte intrigant, ambițios și serac, ca toată nobilimea noastră din ziua de astăzi. Baronul Olaus, neavând frați, este o excepție fericită, și eu își pot spun, ca și unchiul Dtale, că el este încâtva hotărit pentru nepoata mea, nepoată mea însă nici decât pentru el. Aceasta nu mă descuragiază nici decum.

Nepoata mea este o copilă, ea va consimți cu vremea. De oare ce voința mea este cunoscută, nimeni nu va îndrăzni a-i face curtea; mă îngrigesc eu de ea.

sei, numai ca să se voteze mai curând proiectul prin care ne este amenințată instrucțiunea secundară.

O voce oficioasă se bucură că între sârbii din monarhie s'au găsit o partidă, care este gata a pacta cu guvernul unguresc. Se înțelege că vocea oficioasă se bucură de aceasta. Și dacă vocea ar fi sinceră n'ar fi a i se lua în nume de rău. Sciind însă ce înțeleg oficioasele a pacta cu guvernul — a te supune voinței lui — așteptăm să vedem „partida” și pe urmă rezultatele pactării între partida sârbească și guvernul unguresc.

Cestiunea dunăreană la conferința din Londra era până înainte de trei patru zile descrisă de ziarele austro-unguresci într'o lumină favorabilă monarhiei austro-unguresci și în desavantajul României. De alaltă eri s'a schimbat situațiunea. Scirile diarului „N. fr. Presse” spun de disarmonie între puteri și exprimă temerea că cestiunea comisiunii micste va rămâne nedeslețgată (veți sciri telegrafice). Ziarele maghiare, care au tăcut, încât n'au luat partea României, au început a li se deslega în alt sens limba. (A se vedă articolul din fruntea foaiei). „P. Ll.” din tonul deja cunoscut încă a mai coborât cu o octavă. Mai multe ziare vieneze mai spun că partidele din parlamentul Engliterei vor să interpeleze pe guvern în favorul României. Ziarele din Bucuresci, cu foarte puține excepțiuni, exprimă rezoluțiune. Guvernul și camera au răspuns puterilor cu proiectul de urgență pentru desființarea porturilor libere (veți sciri telegrafice).

Alegerea de protopresbiter în Oravița.

I.

(C.) Fiind la ordinea zilei alegerea de protopopi în arhidieceasa, cred că va fi instructiv*) a vedea cum se practică acest momentos și în alte părți ale metropoliei noastre? căci baza este tot aceeași, prin urmare aceea ce este legal într'o parte a Metropoliei, trebuie să fie legal și în celelalte părți.

Mai recent este exemplul ce ni-l prezintă tractul Oraviței în diecesa Caransebeșului.

Dechiar din capul locului că nu pentru aceea comunic acest exemplu, ca să-l urmărim și noi, Doamne feresce! ci tocma din contră, ca să învățăm din greșele altora, și să le evităm, — căci acolo, sus și jos de o potrivă, parcă nu adevăratele interese ale bisericii au condus spiritele conducătorilor, ci interesele celor două reuniuni cu nume nemțesc și cu statute neîntărite, ce înfloresc în Oravița și Caransebeș, din care una-și onorează de președinte pe dnul M. în Oravița, ear' cealaltă pe dl B. în Caransebeș.

Starea lucrului pe scurt, este după „Luminatoriul” următoarea:

Devenind vacant postul de protopresbiter în tractul Oraviței, consistoriul eparchial din Caransebeș a publicat concurs, ear cu conducerea alegerii ca comisariu consistorial a încredințat pe protosincelul Filaret Musta.

*) Archidieceșanii, cari au avut sistema electorală și înainte de statutul organic în biserică, vor profita mai puțin din „irregularitățile electorale” bisericesti din părțile ungurene; cu toate acestea aflăm și noi că este bine a ne ocupa cu cestiuni de aceste, sine ira et studio. Red.

Unchiul Dtale ar trebui să hotărască pe baronul cu desăvârșire.

Lucru foarte ușor.

— Dacă doamna contesă ar binevoi să-mi dea instrucții...

— Eată-le în două cuvinte; nepoata mea iubesc pe baronul.

— În adevăr?

— Cum? nu înțelegi? Un învățăcel diplomatic?

— A! totuși; pardon doamnă...

Contesa Margareta ar trebui să iubească în aparență pe dl baron, deși îl desprețuește, și...

— Baronul are să se creadă iubit.

— Ei; și dl Goeffe ar trebui să-i facă împărțășirea aceasta?

— El însuși. Baronul n'are încredere. Eu îl cunosc de mult; eu nu-l pot convinge. El imi va supune intenții interesate.

— Care nu le ai, dișe Cristiano zimbând.

— Care le am pentru nepoata-mea.

Nu am eu datorință să cuget la viitorul ei?

— Negreșit; însă consimți-va dl Goeffe la... această mică esagerație?

— Un avocat să-și facă scrupule de a impodobi nițel adevărul? o da! când este vorba să câștige un proces, face unchiul Dtale și altele!

— Fără indoială, însă crede-va baronul...?

Comisariul consistorial a convocat sinodul electoral pe 17/29 Octomvre, ear comitetul protopresbiterial pe 16/28 Octomvre 1882.

Presentându-se la comitet a raportat că au concurs 4 inși și anume:

dd: Ghidiu, profesor de teologie în Caransebeș, Miulescu, asesor consistorial și paroch în Biserica-Albă, Macsim Popoviciu adm. protop. în Oravița și I. Velovan paroch în Jebeliu.

Comitetul cu comisariul consistorial luând concursurile la cenzură:

domnul comisariu, — nu se spune din ce motive — a eschis pe Velovan, și precum se vede cu aceasta a consimțit și comitetul;

ear comitetul cu 7 din 10 voturi a mai eschis pe Ghidiu și pe Popoviciu, admitând la alegere numai pe Miulescu;

minoritatea de 3 a candidat pe Ghidiu, pe Miulescu și pe Popoviciu.

Motivul din care a eschis comisariul pe Velovan nu este comunicat, ale comitetului însă sunt comunicate, și anume:

a) Ghidiu s'a eschis din motiv că „nu e de 5 ani în diecesă, n'a servit nici când ca paroch, administrator sau capelan, este bărbatul nepoatei de frate a episcopului, și prin aceste relațiuni, ca protopop fiind și președintele scaunului protop. ca for de I instanță devine incompatibil cu președintele consistoriului ca for de II instanță.

b) Pe M. Popoviciu l'a eschis, pentru că ar fi din pat nelegiuit, ceea ce după dênșii învoalve pedecă canonică.

c) Pe Velovan l'au eschis pentru că și comisariul l'a eschis.

A doua zi comisariul prezentându-se la sinod, îi împărțășește, votul majorității și al minorității comitetului, și invită pe sinod să accepteze votul minorității și să voteze pe cei 3 candidați.

Majoritatea sinodului n'a consimțit cu aceasta, ci a pretins ca numai Miulescu să se considere de candidat legal, comisariul nu s'a învoit la aceasta, de aci apoi s'a escat un șgomot în sinod, din care neputându-se restabili ordinea, ședința s'a ridicat, convocându-se pe ziua următoare.

A doua zi numai vro 10 membri s'au prezentat, din care cauză sinodul s'a disolvat *re infecta*.

În urma acestei comedii, comisariul a convocat de nou sinodul electoral pe 12/24 Decembre 1882.

În aceasta zi după deschiderea ședinței comisariul dă cetire unui ordin consistorial, prin care se îndrumă sinodul să candideze însuși pe cei trei candidați ai minorității și să aleagă din aceia.

Însă cu această ordinațiune un membru al sinodului, motivând că consistoriul vine în conflict cu statutul organic face următoarea contrapropunere:

„Sinodul cu abatere dela ordinațiunea consistorială, să efeptuească alegerea pe temeiul candidării majorității comitetului, carea o recunoaște de singură legală și de candidarea făcută legalmente din partea comitetului; și să-și exprime părerea de rău, de nouele teorii conținute în acea ordinațiune, de oare ce nu are părerea majorității și a minorității, ci numai aceea a majorității comitetului și să pună la vot.”

Votându-se asupra acestei propuneri s'a respins cu 30 contra 19 voturi.

Va să dică de astă dată au fost prezenți 49 membri, din numărul total de 72.

— Baronul crede dlui Goeffe tot. El este după opinia sa, unicul om sincer pe fața pământului.

— Dl baron pretinde a fi iubit pentru sine însuși?

— Da, el are estravaganța aceasta.

— De cumva el iubesc pe contesa Margareta, își face o iluziune!...

— Iubesc! Cine iubesc în vârsta sa? Asta este întrebarea! El e bărbat serios, care cugetă la căsătorie, numai ca să aibă un moștenitor, de oare ce fiul său a murit, sunt doi ani.

El doresce o nevastă frumusească, din familie bună și nu face alta pretenție, decât să nu-l facă soția sa ridicul. Ei, cu nepoata-mea, el nu rischează nimica. Ea are principii; multămită sau nu cu soartea sa ea se va respecta pe sine însăși. Eată ce ai a spune unchiului Dtale spre al hotări. Mai spuneți promisia recunoștinței mele, care are valoare, precum el bine știe.

Eu sunt în stare a respăti un serviciu mic cu un serviciu important și, altcum, ce voiesce dlui să facă cu Dta? Ce doresci Dta însuși?

Voiesci să fii atașat pe lângă o ambasadă spre exemplu, pe lângă ambasada rusească. Eu n'am să dic decât o vorbă.

Ambasadorul este aici.

— Doamne feresce, exclamă Cristiano, care desprețuia Rusia.

Contra acestui conclud 19 din cei mai valoroși membri ai sinodului cu dl Simeon Mangiuca în frunte, dând un protest, au părăsit sinodul.

Totodată au reflectat comisariul consistorial că de oare ce numărul tuturor membrilor sinodului electoral este de 72, conform § lui 43 al st. org., ca să se poată aduce conclud valid afară de președintele se cere prezența alor 37 de membri, ear din 49 membri prezenți 19 inși părăsind sinodul înainte de începerea votării rămân numai 30 prin urmare sinodul devine incapabil de a aduce conclud valide, — deci cu un sinod manc să nu efeptuească alegerea.

Comisariul însă fără privire la aceasta împregiurare, a dispus votare și pe semne mai prezentându-se 8 membri din 33 voturi a capetat Ghidiu 17. Popoviciu 13. Miulescu 1., ear 2 voturi neesacte nu s'au considerat.

Motivele protestului pe scurt sunt: că după stat. org. §. 50 p. 2 sinodul prot. este unicul organ competent de a alege pe protopopul, ear după §. 63 resp. 23 p. 6 comitetul unicul organ competent de a face candidarea.

Că instrucțiunea consistoriului ddo. 3 Maiu 1882 Nr. 543 carea în punctul 12 dispune ca toți compentinți să se considere de candidați alterează legea fundamentală și pentru aceasta nu poate fi obligatoare, dovada cea mai eclatantă că aceea nu se consideră, de cinosură este și în faptă, că însuși comisiunile cons. n'au respectat-o atunci când a cerut ca Velovans să se eschidă dela candidare.

Că sinodul ar trece peste limitele competenței sale ar comite ilegalitate, când ar face însuși candidarea, căci el numai asupra acelor concurenți poate să se enuncie, cari sunt candidați din partea organului competent adecă din partea comitetului.

La 1 Ianuarie st. n. a. c. a mai trâmisi dl. Mangiuca alt protest dea dreptul la consistoriu prin care atacă alegerea din motiv că au participat la alegere numai 33 membri ear pentru de a pute aduce conclud valid se recereau cel puțin 37 afară de președintele.

Cere deci ca concludul, sinodului, ca un act nelegal, să nu se întărească din partea consistoriului, ci să se escrie concurs nou, ear după espirarea aceluia să se îndemne comisariul cu comitetul a compune o nouă listă de candidare „și numai atunci să se continue din nou sinodul electoral, dacă asupra acestei lipse va esopera aplicarea consistoriului, eventual a ultimei instanțe.”

Consistoriul însă cu desconsiderarea acestor proteste a întărit concludul sinodului electoral denumind pe dl. Ghidiu de protopresbiter al tractului Oraviței.

Atâta ni este cunoscut până astăzi din această cauză devenită *par force* celebră! După cum cunosc eu factorii îngagiați la dênșă, cred însă, că va mai avé continuare și pe la sinoade, consistoriul metropolitan, poate chiar la congres.

Dar și până atunci, să ne încercăm, a-o lumina, desbrăcată de toate sofismele și suciturile celor interesați, pe baza Statutului organic, care nu este permis nici unui fiu al bisericii noastre să-l lase a deveni călcat în picioare nici într'o parte a Metropoliei, nici de cătră popor, dar nici de cătră organele superioare bisericesti, chimate a veghia cu

Însă el se îndreptă îndată, ca se nu-și strice prietenia cu contesa împlinind frasa.

— Doamne feresce să uit vre odată binevoința Dtale. Eu am să fac posibilul meu, pentru ca să mă arăt vrednic.

— Ei bine, începe dară îndată.

— Să aduc pe unchiul meu dela Stollborg?

— Nu; apropiete de nepoata mea din când în când și reîncepe conversația. Cu ocaziunea aceasta laudă pe baronul.

— Ei dară eu nu-l cunosc.

— L'ai vădut, aceasta ajunge; spuneți că ai fost emoționat de esteriorul său frapant și de fața sa nobila.

— Ași face-o, dacă l'ași fi vădut însă...

— A! Dta nu l'ai salutată încă?

Vină, să te prezentez... Dară nu este de lipsă. Roagă pe Margareta, să țil arete și îndată admiră frumuseța sa personală.

Aceasta va apăre naiv, spontan, și va avé mai mult efect, decât laude pregătite.

— Cum ar pute avé opinia mea, de ar și fi sinceră, o influență oare-care asupra spiritului nepoatei Dtale?

— În Svedia, ori și cine a călătorit numără pentru doi, ba chiar pentru trei. Și apoi Dta nu știi, că fetele tinere nu se pricep de loc la lucruri de aceste, că ele sunt conduse, în alegerea lor, de

scumpătate, ca să se esecuteze cu efectitate dar nu să se elude legea.

Cestiunea Evreilor în casa deputaților Ungariei.

(Urmare.)

Președintele Pechy deschide ședința la 11 oare a. m. Casa a purces numai decât la ordinea zilei continuând desbaterea asupra petițiunii antisemitice din Tapolța.

Francisc Chorin. Nu mă voi ocupa în detaiu cu vorbirea dep. Ioan Simonyi, căci n'am speranță a pute capacita pe un deputat, care într'o vorbire de două oare n'a făcut alta, decât a injurat pe Evreii unguresci și a incalumnat o mulțime de instituțiuni de ale statului, pe un deputat, care de părere, că universitatea, presa, legislativa și guvernul stau în serviciul Evreilor, că Evreii din Ungaria sunt în stare: a preinfluița judecătoriile, și a ascunde crime! pe un deputat, care atacă statul judecătoresc, și care dă publicului sfatul: a crede totdeauna contrariul dela aceea, ce stă în diuare, firesce cu excepțiunea acelor-a, ce sunt cuprinse în toaia redigiata de densus (ilaritate); pe un deputat, care presupune că Evreii, la cas când ar constitui un stat propriu, ar eschide dela egala îndreptățire și dela folosirea drepturilor publice pe toți neevreii (Simonyi: Dta de sigur i-ai eschide) și care făuresce din presupunerea aceasta o armă contra egalei îndreptățiri a evreilor. Nu me voi încerca a-l capacita, și din motivul, fiind convins că aceea ce a dis densus nu se va crede nicăiri în țeară. Din vorbirile rostite de apărătorii petițiunii tapolțene am învățat, că nu e posibilă nizuința de a suprima o religie fără a veni în conflict cu toate instituțiunile statului modern (aprobare în dreapta.) Aceia cari nutresc astfel de nizuințe, își vor ajunge scopul numai, dacă le ar succede se transpună societatea în poziția, din care s'a emancipat la finea secolului trecut.

Toți apărătorii petițiunii au atins idei reacționare. Representantele Rumului s'a ocupat cu principiile comerțului liber, Verhovay a biciuit liberalismul frâselor, al evreilor și al germanilor, își uită-se spună însă că în care categorie însiră liberalismul lui Deak și a lui Kossuth. Ivan Simonyi a exprimat verdictul în privința constituțiunii Ungariei și a parlamentarismului modern. De când a venit în Germania tendența reacționară la valoare, e modă, a ataca toate rezultatele civilizațiunii moderne și a dori revenirea unei stări, pe care secolul progresist o a aruncat în interesul dezvoltării popoarelor între vechituri. Era un timp, în care statul se amesteca în toate, în religieuna cetățenilor, în producțiune, în comerț, în industrie. Revoluțiunea francesă le a delăturat pe toate acestea și eu sper, că nu va succede a le resuscita. Pricep când inecării în cu pietate la instituțiunile feudale și le redoresc. E însă curios a vedea că acei deputați, cari injură asupra constituționalismului și liberalismului, se folosesc în presă și pe tribună, întru ajungerea scopului ce urmăresc, de cel mai desfrânat liberalism. La cas când ar veni la valoare statul polițian adecă teoria de amestec barem și numai pe un moment, activitatea acestor domni ar deveni imposibilă, căci ea e posibilă numai acolo, unde domnesce de libertate de presă deplină. (Aprobare în dreapta.) Sper că va înceta odată nefericita aceasta de miscare religioasă fără a se cere jertfirea instituțiunilor liberale, pentru cari s'a luptat atâta națiunea ungară. Sper că societatea ungară posedă destulă putere de viață, spre a estirpa dela noi mișcarea aceasta importantă din afară, care se cresce la noi prin preocupări religioase, prin ambițiune și prin alte pasiuni. (Aplause.)

amorul propriu și nu de simpatie, așa încât bărbatul pe care ele îl admiră mai mult, este totdeauna cel mai admirat de toate? Veți, cum șede nepoata mea între multe fete tinere, care de sigur ar lua pe baronul! Foarte bine că ea este aici. O și las aici; întră și Dta în conversația lor și, ca să-mi poți implini promisia făcută, eu voi lua brațul baronului, și voi trece cu el pe lângă aceasta adunare serioasă. Profitează de moment.

— Dar, dacă baronul mă va observa din întemplant, el va întreba cine este mojiucul acela, care nu-mi este prezentat și n'are atâta politețea a se presenta însuși?

— Nu te teme, mă îngrigesc eu de toate. Însă baronul nu te va vedea el este foarte miop, și recunoasce oamenii numai după voce. La vênătoare el poartă ochelari și ochesce foarte bine; în societate el are cochetăria a nu purta ochelari. Dute fără teamă!

(Va urma.)

Trecând la obiectul desbaterei, observ, că într'o țeară cu șapte confesiuni diverse, se cere, void ca legislativa să aibă activitate roditoare, ca interesele de existență ale statului să stee mai pre sus, decât confesiunile. (Aplause vii în dreapta și stânga.) Căci dacă se va pute ține îndreptățit fie-care a pune o confesiune pe banca acusaților, atunci legislativa nu va mai lucra pentru susținerea, ci pentru dărîmarea statului. (Aprobare în dreapta și în stânga.) Pasiunile re'noite vor jigni chiar activitatea salutară a constituționalismului. Mișcarea antisemitică a causat mari daune. Ea a produs în societate oare-care susceptibilitate, care se va manifesta la generațiunea cea nouă și mai stricăcioasă pentru concordia cetățenilor și pentru desvoltarea pacinică a țerei. În casa deputaților s'a trecut cu desbaterea aceasta deja cu mult prea mult timp, care s'ar fi putut întrebuința pentru țeară în mod cu mult mai folositor.

Petițiunea presentă nu e îndreptată atât în contra confesiunii evreesci, decât în contra temeliei statului modern și a acelu principiu de drept, care cere, ca să nu existe lăgătură între religieune și drepturile cetățenesci. (Aplause în dreapta și stânga.) Omul trebuie privit ca om și cetățeanul ca cetățean fără privire la religieuna lui. În zadar afirmă agitatorii, că ei nu agitează contra religiei evreesci, si în contra libertății religionare, ci că ei privesc cestiunea evreică numai de o cestiune de rasă. În toate timpurile s'au folosit de pretecestul acesta toți, căți au luptat contra libertății confesiunilor. (Aprobare în dreapta și stânga.) Sub acest pretecest au fost esterminați Maurii în Spania, protestanții în Franca, ear catolicii în Anglia au fost lipsiți de drepturile politice până pe la finea secolului trecut. Se dorece acum importarea acestei lupte în Ungaria, unde există șapte confesiuni și unde toleranța față cu alți credincioși e semnul caracteristic a impulsului nobil și puternic, pe care îl nutresce ginta maghiară? (Aplause sgomotoase în dreapta și stânga.)

Ce vină li se bagă evreilor? Se dice că evreii ar fi inimizii statului: Apărătorii petițiunii facă bine să numească un singur moment, în care evreimea nu s'ar fi identificat cu interesele țerei. Cum că evreii și-au implinit datorința față cu patria chiar și în lupta pentru libertate, e dovadă între alte declarațiunea lui Klapka provocată prin o expresiune alui Emerich Szalai (Aprobări vii.) Afară de aceste se ridică asupra evreilor incriminări în direcțiunea economică, religioasă și socială.

În privința economică li se face evreilor imputare, că ei nu formează o clasă productivă a populațiunii din țeară. Se poate să se fi desvoltat la evrei în decursul subjugării lor îndelungate unele defecte. E lucru natural, că în membrii unei confesiuni se sterg simțemintele mai nobile, cari sunt rezultatele egalei îndreptățiri și a tradițiunii politice și sociale, dacă confesiunea aceasta e eschisă secolu întregi dela toate terenele de activitate, cari singure stârnesc ambițiune mai nobilă și consciința, că există interese mai nobile de cum sunt cele materiale. Să ne întrebăm însă ați, cum s'au schimbat lucrurile de când cu emancipațiunea. Acela, care nu voese a trece de orb, trebuie să recunoască schimbară cea mare, ce s'a întemplant. Tinerii evrei se aplică cu sutele, cu miile chiar pe acele terene, în cari nobilitarea inimei condiționată prin cultura clasică eschide avariția. Aceasta emulează cu frații lor mai bătrâni pe toate terenele sciinței și întru înaintarea culturai naționale. Nu neg, că vor fi evrei, cari se ocupă cu afaceri murdare de bani, așteaptă însă antisemiți să aibă și ei curagiul moral a recunoasce că evreii din Ungaria și-au câștigat mari merite pe terenul industriei de mori, de lemne și de spirt. Se vor afla evrei, cari înșeală pe posorul de sate, e însă fapt, că negoțul nutrețului în capitală se află partea cea mai mare în mâinile evreilor și că acest negoț se bucură în întreaga Europă de un bun renume, ceea ce servesece agronomiei din Ungaria spre laudă.

Că evreii nu se dedică ocupațiunilor productive e pură incalumnare. Resultatele numărări ci statistice contra țic acestei incriminări. Din acele se vede spre e., că din bărbații ce locuesc în Buda-pesta 20% se ocupă cu industria, 23% cu negoțul, 15% cu lucrări intelectuale, anumit sunt din cei 36,985 bărbați evrei din capitală 223 economi, 166 pitari, 241 măcelari, 1842 croitori, 620 pantofari, 177 măsari, 215 lăcătari, 330 meseriași de artă, 464 tipografi, 209 tapetari, 554 negustori de produse, 270 negustori de specerie, 649 lipscani, 65 librari, 1958 țileri, 417 advocați, 224 medici, 237 literați și artiști, și 221 învățători. (Ivan Simony: și usura?) Nu știu dacă ori-ce negoț cu bani se poate numi usură, dar dacă se află, ceea ce și este, între evrei usurari, se poate face oare responsabilă cestiunea întreagă.

Incriminarea a doua e, că o parte din Evrei a remas înapoi în privința religioasă. Cu întrebarea aceasta s'a ocupat în deosebi deputatul Hermann. Dacă respectivul ar fi studiat pe lângă pentateuch și actele dietei, s'ar fi convins despre netemeinicia aserțiunii sale, că Evreii înaintați în cultură nu s'ar îngrigi de ridicarea intelectuală a confesiunilor lor rămași înapoi. Dar oare nu se află și la alte confesiuni oameni superstițioși?

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Săliște, în Faur 1883. Meseriași români din opidul Săliște au dovedit, că prin reuniune se promovează progresul. În urma neobasitei stăruințe a vro 30 măiestri de toate meseriile necesarii popoului din Săliște și giur, le au succes de a obține statute aprobate în an. 1882 pe cari va binevoi on. redacțiune, la timpul său a le reproduce în acest jurnal, în cari este normat întreg organismul reuniunii și administrațiunea averei ei, și după care statut și are reuniunea și o comisiune de pace alegându-o din an în an pentru complanarea certelor dintre membrii și lucrătorii lor. După ce s'au constituit reuniunea în decursul anului 1882 și au pregătit regulamentul prescise în statut și noi necesarii anume: pentru administrarea și manipularea banilor societății, pentru purtarea funcționarilor, resp. suspendarea și substituirea lor, pentru procedura observândă la petracțiunile comisiunii de pace și pentru procedera observândă la încheierea de contracte între măestru și învățăcel etc. după acestea și multe alte pregătiri în primul an al vieții acestei reuniuni ea și ținu prima adunare generală anuală ordinară în 30 Ianuarie 1883, în carea și aleseră pe cei 3 revisori (censori) ai societății și pe comisiunea de pace, cari funcțiuni dureaza numai un an, rămânând ceilalți funcționari ai comitetului aleși la constituire pe 3 ani, în postul lor. În primul an de viață posedă reuniunea un capital fundamental curat în suma de 400 fl. v. a. care au încurs din tacele membrilor, apoi dela următorii binevoitori și spriginitori ai reuniunii 5 fl Nicolae N. Popa, Ioan I. Comșa, Nicolae Pătruț, George Vraciu și Opre Hașigan, conf. §. 17, Stat. cărora li se aduce mulțămită publică. Este de însemnat laudabilul zel al funcționarilor societății, cari precum în anul expirat așa și pentru anul current au declarat, că vor servi reuniunii gratuit, așa secretarul, care are a duce toate lucrurile scripturistice, așa cassarul, care are a purta cărțile de comturi etc. ba și localul de cancelarie al reuniunii s'au oferit gratis precum au fost și în anul expirat. Aceste date și fapte, ivite chiar la începutul reuniunii sunt destulă dovadă pentru progresul reuniunii pe viitor, pentru înaintarea și cultivarea meseriilor într'unite încă de acum în acest consorț anume de cojocari, curelari, măsari, pânzari, rotari, cismari, zidari, pantofari și funari, și în mai de parte urmare consecuentă, pentru înaintarea industriei preste tot și în special pentru bunăstarea populațiunii diu Săliște, căreia meseriași actual-minte îi fac duplu serviciu, și anume ca meserieși și tot odată ca membrii ai reuniunii pompierilor din Săliște. Cu permisiunea on. redacțiunii ne vom lua libertate a descrie de altă dată mai detaiat organismul reuniunii acesteia.

Dela presiul reuniunii.

Sciri telegrafice.

London, 16 Februarie (tel. or. a lui „P. L.“) „N. fr. Presse“ anunță: în sinnl conferenței nu domnesce nici decum armenio generală. Mai multe cabinete regretă deja încâtva, că au consimțit la escluderea României, fiindcă acum ved greutățile situațiunii la Dunărea de jos, care le poate pregăti o Românie ostilă și superată.

Cu toate așa dară că conferența mâne și Marți își in-deplinesce problema, cestiunea Dunărei rămâne nedeslegată. În cercuri diplomatice se vorbesce, ca România se pare acum ași da silințele a delătura toate neînțelegerile cu Austro-Ungaria. România vrea se facă concesiuni însemnate Austro-Ungaria dacă aceasta mai basa unele din pretensiunile sale. Negocierile în privința aceasta sunt pendente. (După hap, dulceața oficioasă. Red. T. R.)

London, 17 Februarie. „Morning Post“ află, că conferența dunăreană a prolongit comisiunea duăreană pe cinci ani și jumătate. Rusia cere același termin pentru ași completa lucrările de lipsă la gura Ghiliei.

Bucuresci, 17 Februarie. Camera a votat legea pentru înființarea unui minister de agricultură. Guvernul a presentat un proiect pentru desființarea porturilor libere din Galați, Brăila și Constanța.

Varietăți.

(Convocare.) Reuniunea femeilor române din Sibiu. În sensul §. 13 din statute se convoacă prin aceasta a V-a adunare generală ordinară a „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ pe ziua de Duminecă, 25 Februarie, a. c. stilul nou, după amiaza la 4 oare, în localul casinei române (strada Măcelarilor, edificiul „Albinei“), la care onor. membrii ai reuniunii sunt rugați, a participa. Sibiu, 14 Februarie, 1883.

Maria Cosma m. p.,
președinta reuniunii.

* (Duel.) Ear s'au bătut, de astădată un comite suprem (Rado din comitatul Castelului de fer) cu deputatul dietal Pázmándy. Pázmándy a primit o rană neînsemnată. Duelul sau bătaia a fost cu pistoale.

Posta redacției.

Mai multor: Regretăm foarte mult că s'au întâmplat iregularități în expedițiile; pe viitor nu se vor mai întâmpla; de altminteră și pe stațiile mai mici de poște, după cum suntem informați, se mai arată neajunsuri.

Dni M. V. în Sibiu și Anonymus din A. Dacă am fi și noi de aceeași părere, ca cel ce a scris „responsul și declarațiunea“ din Biserica și Școala Nr. 5, neam considera de cei mai satisfăcuți, pentru că mărturisesc existența „colegialității spirituale“ cu „Calicul“, măcar că recunoașce indirect că acest din urmă este „contrar ortodoxiei“, și atâta e destul. Cât pentru toleranță, ne pare rău că n'avem patente la dispoziție ca să putem patenta toleranța, cu care se proteje „Calicul“ și se propagă contra „Telegrafului Român“. „Cordialitate între prelați“? ne aduce aminte de fabula când Vulpea a fost ascuns pe cerb de vânători, de vorbele și de gestul ei și ne desleagă de a perde timpul cu „intrigile!“ noasre. Cât pentru lămenințarea cu „inundarea, științifică“ a „Biserica și Școala“ ne a mai îndulcit în cătva în amărăciunea ce ne cauzează priveliștea lucrurilor; ne temem însă că în privința aceasta vom pășii și noi și alții ca directorul unei școli ca un franciscan catichet: Directorul întreba, ce lumină a putut fi cea care Dđen a creat-o în ziua dintâi? până când soarele etc. au fost create numai în ziua a treia? la care franciscanul răspundea mereu: „Dđen a aprins două lumini, soarele și luna“ și dela aceasta nu l-a putut abate nici un fel de demonstrație. Despre alte la timpul său, dar acum nu!

Dâncul mare: Corespondența de care neați scris nu se află între hârtiile noastre.

Loterie.

Sâmbătă 19 Februarie n. 1883.

Buda: 90 11 15 73 69

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Februarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.30	119.10
Renta de aur ung. de 4%	87.80	87.85
R nta ung. de hârtie	86.45	85.50
Imprumutul drumurilor de fer ung.	135.—	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.50	90.—
Sorți de stat dela 1860	110.—	110.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	100.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	94.75	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.75	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	96.75	95.75
Obligațiuni urbariale temeșane	97.—	97.75
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	96.50	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	99.—	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	97.50	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	99.—	99.—
Sorți unguresci cu premii	97.50	97.75
Sorți de regularea Tisei	115.25	115.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	109.90	109.25
Datorie de stat anstr. în argint	77.80	77.65
Renta de aur austriacă	827.—	825.—
Ațiuni de bancă austro-ung.	291.—	290.59
Ațiuni de bancă de credit ung.	—	291.30
Ațiuni de credit austr.	—	119.60
London (pe polița de trei luni)	100.—	100.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	5.64	5.62
Galbin	9.49	9.49
Napoleon	58.55	58.75
100 marce nemșeci		

Nr. 42.

[353] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa a III Furcșoara, protopresbiteratul Iliei, se escrie concurs în urma ordinațiunii Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan dto 16 Decembrie 1882 Nr. 2789. B. cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legume.
2. 2 jugere 1300° pământ parte arătoriu, parte fânaș.
3. Folosirea cimiteriului cu cele ce se află într'ensul.
4. Dela 120 familii câte una ferdelă cucuruz à 16 cupe în boambe după măsura veche.
5. Stola usuată și îmbunătățită dela 120 familii; — care emolumente computate toate în bani dau suma aprocsimativă de 370 fl.

Doritorii de a compete la această parohie vor ave a-și așterne rugărilor instruite în sensul „Statutului Organic“ și al Regulamentului congregsual pentru parohii la subscrișul până la termenul sus indicat.

Gurasadului, 3 Faur 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. prot.

Nr. 3 1883. Desp. VI. [356] 1—3

CONCURS.

Pe basa concluserilor aduse de cătră adunarea generală a despărțământului VI. (Deva), ținută în opidul Dobra, la 5/17 Septemvre 1882, și în conformitate cu aprobarea acolora prin comitetul central din Sibiu ad Nr. 494/1882 subcomitetul amintitului despărțământ escrie concurs pentru 8 ajutoare, și anumit 6 ajutoare à 8 fl. v. a., și à 6 fl. v. a., menite pentru elevii aplicați la vre-o meserie, sau la vre-un ram de industrie, ori comerț de pe teritoriul despărțământului VI (Deva).

Cei ce doresc a se împărtăși din acele ajutoare, au să subștearnă cere-rile lor la subscrișul diriginte al despărțământului VI în Deva, cel mult până la 19/31 Martie 1883.

Cererile intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Cererile au să fie instruate cu următoarele documente:

a) „Carte de bot z“, din care să se vadă, că concurențele este român;

b) „Atestat scolastic“, sau privat din care să se vadă că petentul scie cel puțin ceti și scie româneșce;

c) „Declarațiune“ dela părinți sau tutori, prin care aceștia se obligă că vor lăsa pe fiii sau pupili lor să învețe meseria la care sânt aplicați, și că concurentul e sêrac și nu capătă din alt loc vre-un stipendiu sau ajutoriu;

d) „Atestat“ dela măestru, din care să se vadă că concurențele la ce ram și la cine este aplicat și că are purtare bună.

Din ședința subcomitetului despărțământului VI. (Deva), ținută în Deva la 4 Faur 1883 st. n.

F. H. Longin m. p., Ioan Papiu m. p.,
actuar. director.

Nr. 9 [355] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de a III-ea clasă Ludesci cu filia Costesci, protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

1. Dela 80 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfârmat și câte o ți de lucru.
2. 2 fânașe în cimiteriu de 2 care de fên.
3. Venitele stolare.
4. Lemne pentru toc din pădurea comunei.
5. Dela filia Costesti:
6. Dela 70 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfârmat, și câte o ți de lucru.
7. 2 fânașe de 3 care de fên în cimiteriu.
- 7 Venitul stolar.

Toate acestea aduc un venit anual aprocsimativ de 332 fl. v. a.

Cei ce voesc a concura la această parohie sânt poftiți să-și aștearnă suplicele lor instruite în sensul Statutului Organic și al Regulamentului congregsual pentru parohii cu documentele necesare, la Oficiul protopresbiteral al Orăștiei în termenul sus arătat. Orăștie 16 Ianuarie 1883.

În conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 8. [354] 1—3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune preoțască Seracșeu se escrie concurs cu termen de 30 zile dela I publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

1. porțiune canonică 1 jug. 400°
2. Dela 60 familii câte una fer-

dela veche de cucuruz sfârmat și o ți de lucru.

3. Venitele stolari îndatinete.

Doritorii de a concura la această parohie sânt poftiți a-și așterne petițiunile lor cu documentele necesare și prescise în Statutul Organic și Regulamentul congregsual pentru parohii la oficiul protooesbiteral al Orăștiei în termenul sus indicat.

Orăștie, 15 Ianuarie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 28. [352] 2—3

Prelungire de concurs.

Fiind-că în urma concursului publicat în Nrii 131, 132 și 134 ai „Telegrafului Român“ din anul 1882. pentru întregirea parochiei greco-orientale de classa a III. Magura cu filia Toplița în termenul prescrist nu s'a însinuat nici un concurent calificat, cu încuviințarea Prea Veneratului Consistoriu pin 30 Decemvre 1882 Nr. 4902 B. se prelungește termenul concursului numit cu 15 zile dela prima publicare a acestei prelungeri în „Telegraful Român“.

Hondol, 31 Ianuarie, 1883.

Pentru comitetul parochial

Vasiliu Pipoș m. p.,
protopresb.

Nr. 53. [349] 2—3

EDICT.

Iosif Răduțoiu din Moeciul inferior, legiuitul bărbat al Mariei Ioan Todor din Sohodol, protopresbiteratul Branului, care de patru ani de zile pribegesce în lume, fără de a se ști unde se află și de mai trăesce, — este prin aceasta cu scirea și încuviințarea Preavenerabilului consi-

storiu archidieceșan dto 27 Ianuarie a. c. Nr. 175 B. citat, ca în termen de șese luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, și în absența lui se va pertracta și decide procesul intentat asupra de soția sa.

Brașov, 29 Ianuarie 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Branului ca for matrimonial de I-ma instanța.

Nr. 355 1883 civ.

[350] 2—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică că în privința concesiunii comasării generale a hotarului Bălăușerilor a ficsat 8 de pertractare ziua dela 30 Martie 1883 înainte de meadădi la 10 oare în comuna Bălăușeri în locuința judei comunal la care termen sânt avisați toți proprietarii cu aceea, că părțile absente se consideră ca și când ar fi învoite cu comasarea și că exemplarul prim al petițiunii se poate vedea la acest tribunal regal.

Din ședința tribunalului reg. a Elisabetopolei ținută la 31 Ianuarie 1883.

Nagy m. p.,
pres.

Butak m. p.,
notar.

Nr. 611 1883 civ.

[351] 2—3

Publicațiune.

Cu aceasta se aduce la cunoscința publică că în cauza comasării generale a hotarului, a segregării pășunatului și regulării pădurei comunei Iernea-săsească, pentru lucrările pregătitoare și cu deosebire pentru regularea reprezentanței pentru alegerea inginerului operator și pentru preliminarea peselor se pune termen pe ziua de 28 Martie 1883 înainte de amiaza la 10 oare în fața locului comuna Iernea-săsească, că La ce se învitat toți cei interesați pe lângă observarea, că absența lor nu împedecă pertract rea.

În numele tribunalului reg. al Elisabetopolei 5 Februarie 1883

Székely Mikșos m. p.,
jude emis.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[205] 22—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnice, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserică, rîpide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comandele se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele